

fælles Anliggender, vide, hvorfra den skaffer den øvrige Deel, der behøves. Naar man i denne Anledning spørger: Vide I da ikke, at Slesvig er afstaaet? svarer jeg: Jo, jeg veed det; men jeg maa efterhaanden troe, at jeg er den Eneste, som veed det; thi jeg siger, at da Slesvig er afstaaet ved vor egen Beslutning, have vi bekræftet, at der ikke skal være Fælleskab mere, og det er paa Grund af, at jeg veed dette, at jeg havde stillet mit Forslag. Dette selv skal jeg ikke her yderligere begrunde, da det ikke ligger for; men jeg skal kun sige, at de Medlemmer, der sidste Gang have forsvaret det, efter min Mening have gjort det maaskee bedre, end jeg vilde have kunnet det, hvis jeg havde været tilstede, og i alt Fald skylder jeg dem Tak for deres alvorlige Bestræbelser. — Hvad jeg nu skal sige for mit Vedkommende, er, at medens jeg ganske rigtig erkjender, hvad der er blevet gjort gjældende, at selv om Forslaget ikke staaer i Loven, kunne Midlerne for Kongeriget ikke lovligviis benyttes til de saakaldte Fællesanliggender uden efter den engang ved Lov fastsatte Dvotadeel, trænge vi dog, under de Forhold, hvori vi leve, til et positivt og bestemt Udtryk derfor, og jeg skal for mit Vedkommende give dette positive Udtryk derved, at jeg, efterat Forslaget ikke er blevet vedtaget, stemmer imod hele Finantsloven. Det vilde see besynderligt ud, om jeg, ligeoverfor et Ministerium, som jeg har foreslaaet sat under Anklage, og som, saalænge det opretholder Rigsraadet, efter min Overhænding udsætter Landet for de største Farer, idet der derved holdes en uhyttig og farlig Adspjittelse ilive i selve Landet, vilde slænte det Tillid, selv om jeg forresten anfaae dets enkelte Medlemmer for de fortræffeligste Mænd paa Jorden. Jeg stemmer altsaa imod Loven, og naar man spørger mig, som man har spurgt ved tidligere Leiligheder, om jeg føler den hele Vægt og Conseqvents deraf, siger jeg, at jeg føler Vægten, og at jeg vilde ønske, at alle Medlemmerne vilde lægge denne Vægt paa mine Skuldre ved med mig at stemme imod Finantsloven. Det blev da klart, at Rigsdagen følte den berettigede Stilling, den har her i Landet, og ikke taalte, at et Institut vedblev at give sig ud for at være for Danmarks og Slesvigs Fællesan-

liggender, uden at det kan haandhæve sin Myndighed i Slesvig, og efterat det paa en meget fremtrædende og lovlig Maade har opgivet sin Adkomst dertil. Dette er min Grund til at stemme imod hele Finantslovsforslaget. Det er min fulde Overbeviisning, at Ministeriet maa forandre den nuværende Stilling; den har intet Nødvendigt, intet Berettiget, men meget Farligt.

Udsig: Hvad angaaer Endringsforslaget under Nr. 13, troer jeg, at de Bemærkninger, der ere fremsatte, dels af den ærede Minister og dels af forskjellige Medlemmer her i Salen, have været fyldestgjørende, og jeg haaber, at Thinget ikke i saa Henseende vil følge Udvalgets Indstilling, der, hvad vi have hørt, tildeels beroer paa, at Udvalget, da det gjorde den, ikke havde modtaget alle de Oplysninger, som senere ere komne frem. Jeg skal kun med Hensyn til Concurrence i Almindelighed gjøre opmærksom paa, at det jo vistnok maa betragtes som fuldstændig rigtigt, at der afholdes Concurrence ved Besættelsen af Lærerposter ved Universitetet, saafremt der enten er flere Mænd, der kunne synes lige kvalificerede til Posten, eller naar man ikke veed, hvorfra man skal tage Mænd til at besætte en saadan Post med; men ofte er det Tilfældet, at det er givet, saa at sige, at der kun er een eneste Mand, der er skiftet til at besætte Posten, og saa viser Concurrencen sig at være en yderst besværlig Form; dette har været Tilfældet ved nogle af de seneste Ansættelser ved Universitetet. Saavidt jeg husker, er det netop ved de 2 sidste Ansættelser, hvor det har været Tilfældet. Der var en Ansættelse i det medicinske Facultet, hvor man vidste, at der kun var een Mand, der kunde bruges til denne Post, men man indbød alligevel til Concurrence for at besætte den med Mars Barsel. Smidertid maatte man constituere den eneste Mand, man havde til Posten, og der meldte sig heller ikke Andre. Det var et sjældent Held, at man kunde faae denne samme Mand til at overtage Constitutionen, et Held, man ikke altid kan gjøre Regning paa. Et andet Tilfælde indtraf i det philosophiske Facultet; det var bestemt, at der skulde afholdes Concurrence, skjøndt Facultetet havde erklæret,